

- EJ, Bakanda C, Birungi J, Chan K, Ford N, Cooper CL, Nachege JB, Dybul M, Hogg RS. Source University of Ottawa, Ottawa, Ontario, Canada. Ann Intern Med. 2011 Aug 16;155(4):209-16. Epub 2011 Jul 18.
21. Mallory O. Johnson, Ph.D., Edwin Charlebois, Ph.D., Stephen F. Morin, Ph.D., Robert H. Remien, Ph.D., Margaret A. Chesney, Ph.D., and The NIMH Healthy Living Project - Effects of a behavioral intervention on antiretroviral medication adherence among people living with HIV: The Healthy Living Project randomized controlled study – USA - J Acquir Immune Defic Syndr. 2007 December 15; 46(5): 574–580.
 22. Milton L. Wainberg, Karen McKinnon, Katherine S. Elkington, Paulo E. Mattos, Claudio Gruber Mann, Diana de Souza Pinto, Laura Otto-Salaj, Francine Cournos - HIV risk behaviors among outpatients with severe mental illness in Rio de Janeiro, Brazil. USA - World Psychiatry – vol. 7 - №3 – October 2008 – p. 166 – 171.
 23. Pence B. W., Miller W. C., Whetten K., Eron J.J., Gaynes B.N.
- Mental Disorders Common Among HIV-Infected Patients. The Journal of Acquired Immune Deficiency Syndromes. 2006;42:298-306.
24. Semple, S.J., Strathdee, S.A., Zians, J., McQuaid, J., & Patterson, T.L. Correlates of obsessive-compulsive disorder in a sample of HIV-positive, methamphetamine-using men who have sex with men. AIDS & Behavior, 15(6), 2011. 1153-1160.
 25. Seth Himelhoch, John F. McCarthy, Dara Ganoczy, Deborah Medoff, Ph.D., Lisa B. Dixon, Frederic C. Blow. - Understanding Associations Between Serious Mental Illness and HIV Among Patients in the VA Health System - Psychiatric Services, A Journal of the American Psychiatric Association – USA - September 2007 Vol. 58 No. 9 – p. 1165 – 1172
 26. Sidney Zisook, Katherine Shear - Grief and bereavement: what psychiatrists need to know –USA - World Psychiatry – vol.2 – June 2009 – p. 67 – 72.

КЛІНИКО-ПСИХОПАТОЛОГІЧЕСКІ ОСОБЕННОСТІ ВІЧ-ІНФІЦІРОВАННИХ ПАЦІЄНТОВ

Н.Г. Пішук, Н.П. Кирилюк, Л.В. Стukan

В статье описаны клинико-психопатологические особенности пациентов, инфицированных ВИЧ, дан обзор современных данных о распределении пограничных, психотических и связанных с органическим генезом психических расстройств. Показана необходимость всестороннего изучения психического состояния ВИЧ-инфицированных пациентов для обеспечения их необходимой

медицинско-психологической и социальной поддержкой.

Ключевые слова: ВІЧ-інфекція, психопатологіческі синдроми, психогенний фактор, органічне пораження ЦНС, антиретровірусна терапія

CLINICAL AND PSYCHOPATHOLOGICAL CHARACTERISTICS OF HIV-INFECTED PATIENTS

N.G. Pshuk, N.P. Kirilyk, L.V. Stukan

This article describes the psychopathological features of patients infected with HIV; the review of recent data on the distribution of non-psychotic, psychotic and associated with organic diseases of the CNS disorders in these patients was done. The need for a comprehensive study of the mental state of HIV-infected patients has been shown to provide them the necessary medical, psychological and social support.

Keywords: HIV, psychiatric syndromes, psychogenic factors, organic CNS disease, antiretroviral therapy

УДК616.89-008.44/.47-053.81/.85:616.1/.4

Г.М. Кожина, В.І. Коростій, В.Б. Михайлов, О.Л. Товажнянська, І.А. Григорова

КЛІНІЧНА СТРУКТУРА ТА ДИНАМІКА КОГНІТИВНИХ РОЗЛАДІВ СЕРЕД ХВОРИХ ПРАЦЕЗДАТНОГО ВІКУ З СОМАТИЧНИМИ ЗАХВОРЮВАННЯМИ

Харківський національний медичний університет

Ключові слова: когнітивні розлади, соматичні захворювання, працездатний вік

Важливою проблемою сучасної науки є збільшення поширеності серед населення когнітивних порушень, уже в середньому, працездатному віці. обумовлене тенденцією до зростання поширеності хронічних соматичних захворювань. У більшості хворих з органічними та симптоматичними психічними розладами, які виникають на тлі цереброваскулярної, серцево-судинної та ендокринної патології відмічаються когнітивні порушення різного ступеню [1; 4; 8; 9; 11; 13].

Когнітивні порушення при соматичних розладах знаходяться у тісному взаємозв'язку зі станом емоційної сфери. Багато дослідників відзначають «невротизацію» хворих із цереброваскулярними, серцево-судинними та ендокринними захворюваннями, формування у них непсихотичних психічних розладів на тлі когнітивних порушень [2; 7; 16; 18]. Поширеність порушень психічної сфери та дезадаптивних форм реагування на захворювання досягає серед цих хворих 70 - 100% [2; 6; 7]. Розлади психічної діяльності та негативні психо-

логічні фактори утруднюють перебіг захворювання, відновлювано-реабілітаційні процеси, є однією з головних причин тимчасової непрацездатності й інвалідності пацієнтів у понад 50% випадків [5; 13; 14; 16; 17]. Численні дослідження показали, що більш ніж 50% випадків помірних когнітивних порушень переходять в той чи інший варіант деменції [4; 9; 10; 12; 15; 17]. Актуальною ця проблема є і на Україні [2; 7; 9]. Проте в літературі більшість досліджень когнітивних розладів проведено у осіб, старших 60 років і практично немає робіт, присвячених вивченню когнітивних розладів у осіб працездатного віку [3; 10; 12; 14; 18].

Метою дослідження було вивчення клінічної структури та особливостей синдромогенезу когнітивних розладів серед хворих працездатного віку з соматичними захворюваннями.

Матеріал та методи дослідження. Для досягнення зазначеної мети проведено поглиблена клініко-психопатологічне, клініко-неврологічне, психодіагностичне,

нейропсихологічне дослідження 60 хворих із органічними та симптоматичними психічними захворюваннями внаслідок церебро-васкулярних та серцево-судинних захворювань (30 хворих, які перенесли інфаркт міокарду, та 30 хворих, які перенесли ішемічний мозковий інсульт) та 344 хворих із органічними та симптоматичними психічними захворюваннями внаслідок ендокринних захворювань (63 хворих з цукровим діабетом другого типу та 281 хворий з первинним гіпотиреозом), віком від 36 до 59 років.

Використовувалися коротка шкала оцінки психічного стану (MMSE), Аddenбрукська шкала оцінки пізнавальних здібностей, реєстрація когнітивних визваних потенціалів головного мозку Р₃₀₀.

Реєстрація ендогенних (когнітивних) визваних потенціалів головного мозку Р₃₀₀ здійснювалася за допомогою комп'ютерного міографа «Нейро-МВП» фірми «Нейрософт».

Статистична обробка даних проводилась відповідно правил обробки медико-біологічної інформації після створення комп'ютерної бази даних у програмі Microsoft® Excel та за допомогою пакету комп'ютерних програм „STATISTICA 7.0” for Windows (Stat Soft Inc., USA). Дані наведено як M±m, де M – середнє значення, m – стандартна похибка середнього значення.

Результати дослідження. Оцінка клінічної картини психічних порушень при соматичних розладах проводилася з позицій системного підходу, з урахуванням всього комплексу біопсихосоціальних факторів, які впливають на стан пацієнта.

Аналіз психопатологічної симптоматології в осіб, які перенесли інфаркт міокарда (ІМ) і ішемічний мозковий інсульт (ІІ), дозволив нам виділити провідні психопатологічні синдроми, особливості їх клінічної структури і динаміки. У гострому періоді мозкового інсульту у всіх хворих первинним було порушення рівня свідомості (переважно поверхневих форм - сомноленії, обнубліяції, оглушення). Після виходу з синдрому порушеного свідомості у пацієнтів базисними були: синдром когнітивних порушень (83,3%), астенічний, бальний синдром (66,6%). У частини хворих астенічний синдром мав депресивні (26,6%), іпохондричні (3,3%), тривожні (3,3%) риси. Синдром когнітивних порушень характеризувався дефіцитарністю мnestичних, інтелектуальних функцій та емоційної сфери. Для астенічного синдрому, характерно було підвищення стомлюваності дратівлівість, загальна слабкість, зниження працездатності, нестійкість настрою. Бальний синдром характеризувався головними болями, болями в епігастрії, кардіалгіями.

У відновлювальному періоді (3 місяці після перенесеного ІІ) представленість і вираженість когнітивних порушень (66,6%), бальового синдрому (53,3%) зменшувалася, на перше місце виходили психо-емоційні розлади. У 13,3% хворих виявлялися анозогностичні розлади, які проявлялися відсутністю сприйняття і усвідомлення хвороби (хворі заявляли, наприклад, що не можуть встати, тому, що втомилися), від-

мовою від лікування, порушенням процесу вільнавання близьких родичів, медичного персоналу, втратою тимчасової орієнтування. Виразність анозогностичних розладів корелювала з тяжкістю ІІ і з виразністю когнітивного дефіциту.

Таким чином, отримані результати показали динаміку психопатологічних синдромів у обстежуваних хворих були протягом періодів дослідження. У хворих з ІМ в гострому періоді провідним був бальний синдром, який приводив до виражених психо-емоційних розладів. Надалі первинний психо-емоційний, вітально обумовлений, компонент йшов, і формувалися особистісно-реактивні реакції невротичного рівня з домінуванням тривожно-депресивної симптоматики. У гострому періоді ІІ у всіх хворих первинним було порушення рівня свідомості з подальшими когнітивними розладами. Базисними також були астенічний і бальний синдроми. Надалі представленість і вираженість когнітивних порушень зменшувалася, на перше місце виходили психо-емоційні розлади. Базисним залишався астенічний синдром, які набував іпохондричного, депресивного, тривожного, істероформного забарвлення.

Клінічне обстеження пацієнтів з цукровим діабетом другого типу (ЦД) показало, що найбільш часто (- в 95 % випадків) у пацієнтів з ЦД відмічається зниження пам'яті слухоречевої та зорової модальності, погіршення інтелектуальних здібностей, уповільнення мислення, недостатність уваги та опрацювання інформації, у подальшому виникають порушення праксису, гнозису, мовних функцій, а також порушення міжпівкульових взаємин. Окрім когнітивних порушень у хворих із дисметаболічною енцефалопатією при ЦД 2 типу спостерігалися головні болі (у 98,2 % випадків), запаморочення (у 85,5 %), хиткість при ходьбі (у 74,6 %), емоційна лабільність (у 63,6 %), астенія (у 38,2 %), порушення сну (у 69,1 %).

У всіх дослідженіх хворих спостергалася дифузні зміни спонтанної біоелектричної активності головного мозку у вигляді дезорганізації основних ритмів, зглаженості зональних розподілів ритмів, підвищення індексу повільнохвильової активності. Ультразвукова доплерографія визначала уповільнення швидкості кровотоку та підвищення судинного тонусу в артеріях екстра- та інтракраніального рівнів, у 34,6 % відсотків пацієнтів були діагностовані стенози соніх та/або хребцевих артерій більш ніж 50 % діаметру судини, у 16,4 % – гемодинамічне значимі звитості хребцевих артерій.

Середній бал за шкалою MMSE у обстежених хворих із діабетичною енцефалопатією становив 26-28 балів (при I ступені захворювання), 24-27 балів (при II ступені) та 24-18 балів (при третьій стадії енцефалопатії). Розширене нейропсихологічне дослідження виявило зниження загальної когнітивної продуктивності по Аddenбрукською шкалою оцінки пізнавальних здібностей до 78 ± 7 балів (при нормі 100 балів). При цьому у пацієнтів з діабетичною енцефалопатією характерним було поєднання зниження бальної оцінки по доменах

«увага і орієнтація» (11,8 %), «пам'ять» (36,8 %) і «швидкість мови» (25,6%) з нормальними показниками по областях «зорово-просторова орієнтація» і «мова». Така характеристика когнітивного дефіциту згідно Аденбрукського когнітивного опитувальника відповідає м'яким та помірним когнітивним порушенням та відображує розлад функціональної діяльності лобово-підкіркових співвідношень та нейродинаміки когнітивних процесів, пов'язаних із стовбурово-підкірковими структурами, поєднуя у собі риси хвороби Альцгеймера та фронтально-темпоральної деменції.

Проведення тесту на запам'ятування 10 слів у хворих з ЦД виявило зниження здатності до концентрації уваги, сприйняття на слух і запам'ятування інформації (до 7 слів). Недостатнє відсточене у часі відтворення завчених слів (5-6 слів) відображало погіршення роботи "оперативної пам'яті" у даної групи хворих.

Оцінка даних коректурної проби свідчила про значне зниження при ЦД здатності до концентрації уваги, підвищення стомлюваності, зниження толерантності до навантажень (середній показник 158,3 знака). Максимальна концентрація уваги в середньому по групі відзначена на другій хвилині дослідження (278,6 знаків) У подальшому спостерігалася реакція стомлювання зі зниженням бальної оцінки до 161,5 знаків в середньому на 7 хвилині. При виконанні коректурної проби у хворих з ЦД виявилися помилки, найбільша кількість яких спостерігалася на першій хвилині дослідження, найменша – на другій хвилині (за рахунок «спрацьовування»). Подальше зростання кількості помилок до 7 хвилини обстеження свідчило про зниження здатності до концентрації уваги і втому мозку.

Вивчення показників довголатентних викликаних потенціалів у хворих з дисметаболічною енцефалопатією на тлі ЦД виявило затягування латентності піку Р300 до 359 ± 13 мс ($p < 0,05$) щодо контролю (320 ± 18 мс). Крім того, результатуюча хвиля ендогенних ВП, отримана методом когерентного накопичення відповідей після 100 стимулів (30 з яких значимі), у групі хворих з первинним гіпотиреозом була часто згладжена, а амплітуда досліджуваного піку Р300 знижена. Подібна негативація викликаної активності була нейрофізіологічним корелятом стомлення мозку в гіпотиреоїдних умовах.

Таким чином, когнітивна дисфункція є частим ускладненням цукрового діабету 2 типу, що пов'язане як із віковим аспектом захворювання, так й з патологічним дисметаболічним каскадом, який становить основу патогенезу розвитку діабетичної енцефалопатії. Когнітивне зниження при ЦД 2 типу має змішаний (судинно-дегенеративний) характер та характеризується наявністю симптомів лобової дисфункції та зацікавленістю скронево-тім'яних відділів головного мозку. Розвиток когнітивної дисфункції при цукровому діабеті поєднується із порушеннями в емоційно-вольовій сфері та формуванням астенічного та депресивного синдромів.

У хворих з первинним гіпотиреозом (ПГ) органічні психічні порушення з когнітивними розладами легкого

та помірного ступеня виявлялися в 79,4 % випадків та проявлялися зниженням пам'яті, концентрації уваги, розсіяністю, неможливістю зосередитися, уповільненням мислення, іноді зниженням інтелекту. Клініко-неврологічне обстеження хворих з ПГ виявило багаторівневий характер ураження нервової системи, а також цілий ряд неврологічних синдромів, характерних для даної патології. Основною формою неврологічного дефіциту у обстежених хворих була гіпотиреоїдна енцефалопатія, що зустрічалася практично у всіх дослідженіх хворих. У 30,9 % випадків дисметаболічна енцефалопатія спостерігалася як ізольований синдром, у 69,1 % хворих вона поєднувалася із поліневропатичним та міелітичним синдромами.

Порушення когнітивних функцій займали провідне місце в клініці дисметаболічної енцефалопатії на тлі гіпотиреозу і проявлялися зниженням пам'яті та концентрації уваги, неуважністю, неможливістю довгого зосередження на виконанні певного завдання, уповільненням темпу мислення, іноді зниженням інтелекту.

Окрім когнітивних порушень при гіпотиреоїдній енцефалопатії спостерігалася синдром вегетативної дистонії (97,6%), цефалгічний (89,5), гіпертензивний (-у 79,8%), диссонічний (у 81,6%), вестибуло-атактичний (56,7%), астенічний (89,5%) та депресивний синдроми (43,6%).

Нейрофізіологічними корелятами енцефалопатії при ПГ були дифузні зміни біоелектрогенезу з превалюванням дезорганізованого (39,8%) та десинхронного «пологоого» типів ЕЕГ (52,3%) за класифікацією О.О.Жирмунської (1994). При цьому амплітуда основного альфа-ритму знаходилася у зворотно пропорційному зв'язку із рівнем ТТГ у крові. Тобто порушення спонтанної біоелектричної активності головного мозку при ПГ залежали від глибини порушення тиреоїдного стану.

Погіршення церебральної гемодинамики за даними ультразвукової доплерографії спостерігалося у вигляді уповільнення швидкості кровотоку та розвитку вазоспазму по всіх судинних басейнах. Слід зазначити, що гемодинамічні розлади при гіпотиреоїдній енцефалопатії розвивалися зазвичай при середньої та тяжкої стадії захворювання, і були менш виражені ніж метаболічні (оксидантний стрес, дисліпідемія, нейромедіаторні порушення).

Структурні порушення речовини головного мозку при ПГ за даними МРТ характеризувалися розвитком внутрішньої (62,1%) та зовнішньої (91,7%) гідроцефалії (непрямих ознак атрофії мозкової тканини), а також появою вогнищ зниженої щільності (39,8%) та лейкоареоза (20,9%).

Провідне місце в клініці дисметаболічної енцефалопатії на тлі гіпотиреозу занимали порушення когнітивних функцій, які проявлялися зниженням пам'яті та концентрації уваги, неуважністю, неможливістю довгого зосередження на виконанні певного завдання, уповільненням темпу мислення, іноді зниженням інтелекту.

В цілому по групі обстежених хворих з ПГ спостерігалося зниження здатності до запам'ятування (динаміка середніх показників в пробі на запам'ятування 10 слів: 4-6-7-7-7), а також зниження здатності до утримання інформації в пам'яті (відтворення через 50 хвилин - в середньому 6 слів з 10). У групі контролю середні показники в пробі склали 6-8-9-9-10, а через 50 хвилин відтворювалися в середньому 9 слів з 10. Виразність зазначених змін, а також кількість помилок наростили в міру прогресування дисметаболічної енцефалопатії.

При виконанні тесту на запам'ятування 10 слів в число званих включалися або нові, не фігурували в завданні слова, або повторювалися вже називалися. Троє хворих з дисметаболічною енцефалопатією третьої стадії взагалі із завданням не впоралися. Отримані дані свідчили про зниження у хворих з первинним гіпотиреозом здатності до концентрації уваги, сприйняття на слух і запам'ятування інформації. Недостатнє відсточене у часі відтворення завчених слів відображало погіршення роботи "оперативної пам'яті" у даної групи хворих.

Аналіз показників при виконанні коректурної проби в цілому в групі хворих на гіпотиреоз виявив значне зниження здатності до концентрації уваги, особливо на першій хвилині дослідження (середній показник 149,2 знака). Максимальна концентрація уваги в середньому по групі відзначена на другій хвилині дослідження (216,6 знаків), надалі відзначена реакція втому зі зниженням бальної оцінки до 155,1 знака в середньому на 7 хвилині. Загальний показник (за 7 хвилин) склав у середньому по групі обстежених хворих 1324,4 балів. Цікаво, що кількість оброблених знаків у хворих з ПГ продовжувало зростати аж до 5 хвилини дослідження, однак одночасно і зростала кількість помилок. У осіб контрольної групи концентрація уваги також досягла максимуму на другій хвилині дослідження (в середньому 233,7 балів), але здатність концентруватися на початку дослідження у них була набагато краще (204,2 бала на першій хвилині), а реакція втому менш вираженою (257,5 на сьомій хвилині дослідження). Загальна бальна оцінка за коректурної пробі склада 1701,3 бала. При підрахунку кількості помилок при виконанні коректурної проби у хворих з ПГ виявлено велику їх кількість на першій хвилині, з подальшим зменшенням кількості на другий (за рахунок «впрацювання») і подальше зростання кількості помилок до сьомої хвилини за рахунок зниження здатності до концентрації і втоми мозку. Ті ж тенденції були виявлені при аналізі отриманих даних залежності від стадії ДМЕ, з прогресивним погіршенням у міру наростання ступеня її тяжкості. Оцінка загальної когнітивної продуктивності у хворих з ПГ по Короткої шкалою оцінки психічного статусу (MMSE) при початковій стадії ДМЕ виявила субкомпенсований характер мnestичних порушень (27-25 балів), при другій стадії реєструвалася виразна когнітивна дисфункция (24-21 балів), при третій стадії показник інтелектуальної про-

дуктивності відповідав рівню когнітивного зниження (22-17 балів). При цьому у 36,5% хворих з ДМЕ III стадії діагностувалася деменція.

Таким чином, в умовах дефіциту тиреоїдних гормонів спостерігалося значне зниження здатності до концентрації уваги, підвищення стомлюваності, зниження толерантності до навантажень та загальної когнітивної продуктивності, іноді до рівня деменції.

Проведений кореляційний аналіз у групі обстежених хворих з ПГ виявив назад пропорційну залежність між кількісним показником короткочасної пам'яті (-проба на запам'ятування 10 слів), кількістю балів при виконанні коректурної проби і латентністю Р300 ($-r=-0,71; -0,55$). Зазначені зміни ендогенних викликаних потенціалів свідчили про нарстаючий характер когнітивних порушень у міру прогресування як основного захворювання, так і дисметаболічної енцефалопатії.

На основі одержаних результатів розроблені діагностичні критерії когнітивних розладів у хворих із органічними та симптоматичними психічними захворюваннями внаслідок церебро-васкулярних, серцево-судинних та ендокринних захворювань, систематизовані фактори ризику для ранньої діагностики та профілактики когнітивних та емоційних розладів у хворих із психічними порушеннями при соматичних захворюваннях.

Література:

1. Бачинська Н. Ю., Холін В. О. Синдром помірних когнітивних порушень, віковий аспект // Журн. практичного лікаря. – 2007. – № 3. – С. 46–51.
2. Григорова И.А. Лечение мозгового инсульта в начале третьего тысячелетия /И.А. Григорова, С.М. Винничук и др. //Здоров'я України XXI сторіччя: медична газета. -2006. -N10. –С. 26-28.
3. Захаров В.В., Локшина А.Б. Применение препарата проноран (тирибедил) при легких когнитивных расстройствах у пожилых больных с дисциркуляторной энцефалопатией. //Неврологический журнал. –2004. –T.9. № 2. –С.30–35.
4. Захаров В.В., Яхно Н.Н. Нарушения памяти. //Москва: ГеотарМед. –2003. –С.150.
5. Захаров В.В., Сосина В.Б. Возможности антигипоксантов в лечении когнитивных нарушений у больных сахарным диабетом // Лечящий врач. – 2010. - № 3. – С. 12-15.
6. Есева О. А. , Штырголь С.Ю., Мерзликин С.И., Штырголь Д. В. Сахарный диабет 2 типа: цереброваскулярные, когнитивные и аффективные нарушения, особенности фармакотерапии // Провизор. – 2009. - №1. – С. 3-7.
7. Мищенко Т.С. Достижения в области сосудистых заболеваний головного мозга за последние 2 года // Журн. Здоров'я України. – 2010. – № 5. – С. 1213.
8. Мищенко Т.С. Когнитивные и аффективные нарушения у постинсультических больных и возможности их коррекции /Т.С. Мищенко, Л.Ф. Шестопалова //Міжнародний неврологіческий журнал. - 2007. - №2 (12). – С. 26 -30.
9. Стан неврологічної служби України в 2008 році: Статистично-аналітичний довідник / [Жданова М. П., Зінченко О. М., Голубчиков М. В., Міщенко Т. С.]. – Харків, 2009. – 24 с.
10. Яхно Н. Н., Захаров В. В. Легкие и умеренные когнитивные нарушения в пожилом возрасте // Терапевт. архив. – 2006. – № 1. – С. 80—83.
11. Baldinini IM, Vita A, Mauri MC et al. Psychopathological and cognitive features in subclinical hypothyroidism //Prog Neuropsychopharmacol Biol Psychiatry. – 1997. – Vol.21, №6 – P.925-935.
12. Backman L., Ginovart N., Dixon R. et al. Age-related cognitive deficits mediated by changes in the striatal dopamine system. Am J Psychiatr 2000; 157: 635-637.

13. Cox D. J., Kovatchev B. P., Gonder-Frederick L. A. et al. Relationships Between Hyperglycemia and Cognitive Performance Among Adults With Type 1 and Type 2 Diabetes//Diabetes Care. 1997. Vol.28. P.71–77.
14. DiCarlo A., Baldereschi M., Amaducci L. Et al. Cognitive impairment without dementia in older people: prevalence, vascular risk factors, impact on disability. The Italian Longitudinal Study on Aging. //J Am Ger Soc. –2000. –V.48. –P.775–782.
15. Galluzzi S., Sheu C. F., Zanetti O., Frisoni G. B. Distinctive clinical features of mild cognitive impairment with subcortical cerebrovascular disease // Dement. Geriatr. Cogn. Disord. – 2005. – 19. – P. 196–203.
16. Ganguli M., Dodge H. H., Shen C. et al. Mild cognitive impairment, amnestic type an epidemiologic study // Neurology. – 2004. – 63. – P. 115–121.
17. Hackett M. L., Frequency of depression after stroke. A systematic review of observational studies/ C. Yapa, V. Parag et al. // Stroke. - 2005. - Vol. 36. - P. 1330-1340.
18. Petersen R. C., Doody R., Kurz A. et al. Current concepts in mild cognitive impairment // Arch. Neurol. – 2001. – 58, № 12. – P. 1985–1992.

КЛІНІЧЕСКАЯ СТРУКТУРА И ДИНАМИКА КОГНИТИВНЫХ РАССТРОЙСТВ СРЕДИ БОЛЬНЫХ ТРУДОСПОСОБНОГО ВОЗРАСТА С СОМАТИЧЕСКИМИ ЗАБОЛЕВАНИЯМИ

Г.М. Кожина, В.И. Коростий, В.Б. Михайлов, О.Л. Товажнянська, І.А. Григорова

В ходе работы проведено изучение клинической структуры и особенностей синдромогенеза когнитивных расстройств среди больных трудоспособного возраста с соматическими заболеваниями. Разработанные диагностические критерии когнитивных расстройств у больных с органическими и симптоматическими психическими заболеваниями вследствие цереброваскулярных, сердечно-сосудистых и эндокринных заболеваний, систематизированы факторы риска для ранней диагностики и профилактики когнитивных и эмоциональных расстройств у больных с психическими нарушениями при соматических заболеваниях.

Ключевые слова: когнитивные расстройства, соматические заболевания, трудоспособный возраст

CLINICAL STRUCTURE AND DYNAMICS OF COGNITIVE DISORDERS AMONG PATIENTS OF WORKING AGE WITH PHYSICAL ILLNESS

Н.М. Кожина, В.И. Коростий, В.Б. Михайлов, О.Л. Товажнянська, І.А. Григорова

In the course of the study of structure and clinical features syndromogenезу cognitive disorders among patients of working age with physical illness. The developed diagnostic criteria for cognitive disorders in patients with organic and symptomatic mental illness due to cerebrovascular, cardiovascular and endocrine diseases, systematic risk factors for early diagnosis and prevention of cognitive and emotional disorders in patients with mental disorders in somatic diseases.

Keywords: cognitive disorders, physical illness, working age

УДК 616.895.4-008.441.44-008.447-055.1-005.2

Л.Т. Сновида

ГЕНДЕРНО-ОБУСЛОВЛЕННЫЕ ФАКТОРЫ И МЕХАНИЗМЫ ФОРМИРОВАНИЯ СУИЦИДАЛЬНОГО ПОВЕДЕНИЯ ПРИ ДЕПРЕССИЯХ (клинико-психопатологический и патопсихологический анализ)

ГУ «Інститут неврології, психіатрії і наркології НАМН України», г. Харків

Ключевые слова: гендерные различия, депрессивные расстройства, суицидальное поведение, патопсихологический механизм, клинические факторы, клинико-психопатологические факторы

Депрессия сегодня - один из самых острых и злободневных вопросов современной медицины. Именно депрессивные расстройства называют “болезнью третьего тысячелетия”. По данным Всемирной организации здравоохранения депрессиями страдает около 5–8 % населения земного шара. Риск развития депрессии в течение жизни составляет около 20 %. Угроза заболеть депрессией хотя бы раз в жизни существует для каждой четвертой женщины и для каждого седьмого мужчины [5;6;9]. При этом отмечается ежегодное увеличение числа суицидов в большинстве развитых стран мира. В Украине только за последние 10 лет показатель распространенности депрессивных расстройств возрос на 17,7 %[13;16].

Смертность среди больных депрессией мало уступает смертности от сердечно-сосудистых заболеваний, не менее 15 % больных депрессией совершают суицид. Именно депрессия оказывается причиной 70 % всех

совершенных самоубийств. В среднем риск самоубийства среди людей с депрессией в 20 раз выше, чем в общей популяции населения [6;7;12].

Отмечено, что частота суицидов среди мужчин значительно выше, чем среди женщин. В целом по данным ВОЗ соотношение мужчин и женщин, совершивших завершенный суицид, составляет 3,5 к 1. В Украине этот показатель достигает 6,75 к 1 [16]. Среди пожилых частота суицидов среди мужчин прогрессивно возрастает и составляет 6-9 к 1. Обратная закономерность наблюдается при совершении суицидальных попыток, женщины совершают их в 4 раза чаще мужчин. Среди суицидентов старших возрастных категорий преобладают мужчины [7;16]. Среди причин такой дифференциации выделяют специфические особенности гендерной психологии мужчин и женщин. Вместе с тем, роль гендерного фактора в генезе депрессий, их влияние на формы суицидального поведения и комор-